

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

8. KVĚTNA 2022

Z obsahu:

**Udělejte místo pro Ježíše,
abyste nebyli
klerikalizovanými pohany**
Homilie papeže Františka
při mši se svěcením olejů
na Zelený čtvrtek

14. dubna 2022 v bazilice
sv. Petra ve Vatikánu

- strana 2 -

**Svatý František
de Girolamo**
Libor Rösner

- strana 4 -

Z dopisů
sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce
de Chantal (13)

- strana 5 -

Tři léta
Pompejské novény
Małgorzata Sołtyková

- strana 6 -

**Jubileum Mariánského
kněžského hnutí**

P. Jiří Polášek,
zodpovědný
za MKH v ČR

- strana 8 -

V dobrém i ve zlém

- strana 10 -

*Před 50 lety se skrze Dona Stefana Gobbioho (na fotografii uprostřed)
zrodilo Mariánské kněžské hnutí, které zakotvilo i v naší zemi.*

Udělejte místo pro Ježíše, abyste nebyli klerikalizovanými pohany

Homilie papeže Františka při mši se svěcením olejů na Zelený čtvrtek
14. dubna 2022 v bazilice sv. Petra ve Vatikánu

Ve čtení z proroka Izaiáše, které jsme právě slyšeli, vyslovuje Hospodin zaslíbení plné naděje, které se nás úzce dotýká: „Budete nazýváni kněžími Hospodinovými, budete nazýváni služebníky našeho Boha. [...] Věrně jim dám jejich mzdu, uzavřu s nimi věčnou smlouvu.“ (61,6.8) Být knězem

je, drazí bratři, milost, velká milost, která není v první řadě milostí pro nás, ale pro lid; a pro náš lid je velkým darem, že Pán vybírá ze svého stáda ty, kteří se budou starat výhradně o jeho ovce jako otcové a pastýři. Je to sám Hospodin, kdo platí kněžím mzdu: „Dám jim věrně jejich mzdu.“ (Iz 61,8) A my víme, že je dobrým

plátcem, i když má své vlastní zvláštnosti, například že nejprve platí poslednímu a pak prvnímu: je to jeho styl.

Čtení z knihy Zjevení nám říká, jaká je Pánova mzda. Je to jeho láska a bezpodmínečné odpuštění našich hříchů za

Pokračování na str. 12

Stále upírat oči na Pána Ježíše – to je náplň života z naší katolické víry. Jakákoliv další slova pro to, jak žít – a že jich bylo za dva tisíce let napsáno! –, nejsou potřeba. Vždyť „upírat oči na Pána Ježíše“ znamená pozorovat, co Kristus dělal a učil, dobře naslouchat, uchovávat ve svém srdci, rozjímat o tom, uvádět jeho slova v život, ptát se vždy na jeho vůli a jeho řešení životních situací... Jenom tak se nebudeme mýlit v tom, co cítíme, k čemu nás vede naše srdce: Ježíš skýtá jediný způsob, jak dobře rozlišovat, když se s ním každý den konfrontujeme – pronikavými slovy papeže Františka adresovanými kněžím při mši svaté na Zelený čtvrtek. Jejich platnost je však všeobecná, týkají se každého z nás...

Duchovním pastýřům a modlitbám za nová duchovní povolání je věnována dnešní neděle Dobrého pastýře. Kdo však jsou oni „dobří pastýři“? Najdeme mezi nimi světce i osoby z lidského pohledu velmi nedokonalé. Pokud bychom se vůbec měli odvážit rozlišit, tak podle ovoce, které vydávají na Pánově vinici: vidíme, že jediným rozhodujícím kritériem je ryzeost jejich srdce a víry, plně odevzdanosti službě Boží, a to až do krajnosti. Vše ostatní je jen jakýmsi lidským subjektivním hodnocením, neboť Pán Bůh si může posloužit i dušemi, u nichž bychom to nejméně předpokládali. (str. 3) Máme-li se tedy modlit za naše duchovní pastýře a za kněžský a řeholní dorost, pak především prosíme o milost oné ryzosti srdce

Editorial

a víry, schopnosti natrvalo být plně odevzdán do vůle Boží, s touhou být tím nejlepším nástrojem v jeho rukou. Takoví duchovní pastýři pak dokážou s pomocí Boží a také Panny Marie, Matky kněží, proměňovat tento svět, i za cenu velkých obětí, ba dokonce oběti nejvyšší – svého života. Je to kupodivu společné dílo nás všech, naší společné účasti na Božím díle spásy; bez našich modliteb a obětí na tyto úmysly by byl i každodenní boj za spásu duší oslaben.

V osobě italského kněze Dona Gobiho, zakladatele celosvětového Mariánského kněžského hnutí (MKH), se snoubí nepochybně dvojí: byl velkým ctitelem Panny Marie a vůbec nebyl tím nejvhodnějším nástrojem; a přesto se Mariino dílo rozšířilo do celého světa a i dnes přináší hojně dobré ovoce. Proto nikoho neudiví, že 8. května je tomu již 50 let, kdy se ve Fatimě toto hnutí zrodilo. Je užitečné si připomenout některé významné skutečnosti týkající se MKH a zaměřit svoji pozornost i na podstatu poslání, které toto hnutí má. (str. 8-9)

Chceme-li hlouběji pochopit, co znamená být knězem Kristovým a o jakou milost máme Pána Boha prosit, nechť nám pomůže tato věta z dopisu sv. Františka Saleského: „Vzdám se však smyslů, krve a těla a chci sloužit v duchu a v pravdě Bohu a jeho církvi za všech okolnos-

ti...“ (str. 5) Modleme se nejen o neděli Dobrého pastýře, ale denně, a spolupracujme tak s našimi duchovními pastýři na jejich každodenní lopotě na vinici Páně. Vždyť satan si také nebere odpočinku a útočí na Boží dílo spásy v každém okamžiku lidské existence. Nenechávejme v boji proti němu naše kněze, řeholníky a řeholnice osamocené!

Dobrou základnou je duchovně zdravá křesťanská rodina, často zde vynikají příklady kněžských matek – vzpomeňme konkrétně i na ně, když mají dnes také svůj den v kalendáři... A i když z dobré křesťanské rodiny duchovní povolání nevzejde, je zasazeno kvalitní semeno pro další křesťanskou rodinu. To je také velká Boží milost! I za ni Pánu Bohu děkujeme.

Existuje však i mnoho případů rodin (křesťanské nevyjímaje), kdy vše není v pořádku a satanovo zlo získává menší či větší prostor k působení. Z ďáblových spárů je vždy těžké se osvobodit – a bez Boží milosti je to nemožné. To dokládají i dvě svědectví, která v tomto čísle Světla uvádíme. (str. 6-7; 10-11) A také v nich nacházíme slova o té, která se stala oporou v životě bojujících – o Panně Marii.

Můžeme tedy i tyto úvahy uzavřít s vědomím, že Matce Boží je třeba znovu přiznat odpovídající místo na tomto světě. Vždyť ona je tou, která bezpečně vede každého, kdo se jí svěří, k Pánu Ježíši, našemu Dobrému pastýři, zdroji naší spásy. Zasvěťme i my svůj život Neposkvrněně!

Daniel Dehner

Ježíšova slova, která dnes slyšíš z jeho úst, jsou výrazem veliké útěchy, která pramení z nesmírné Boží lásky k nám. Jsou to však také slova prorocká, neboť naznačují, že všichni ti, kteří uvěří hlasu Božského pastýře a přidají se k jeho stádu, popudí proti sobě jeho nepřátele, kteří budou usilovat o to, aby mu jeho ovce opět uchvátili. Předmětem toho nepřátelství je sám Pán: Bezprostředně po těchto slovech *židé opět brali kameny, aby ho kamenovali.*⁽¹⁾ Pros tedy Duchu Svatého, abys z dnešního setkání s jeho slovem načerpal nejen útěchu, ale i správné poznání a rozlišování. Může ti k tomu posloužit i praktická zkušenost, kterou prožívají jeho apoštolové. Vyprav se proto do Antiochie, kde zahájili své působení Pavel s Barnabášem.

Je jistě potěšující vidět, jak se celé město shromažďuje, aby si vyslechlo slovo Boží. Mohlo by se zdát, že úspěch je jednoznačný. Záhy se však přesvědčíš, že zde nepůsobí pouze Duch Svatý, ale také duch Odpůrce. Synagoga se zaplňuje nejen těmi, kteří *ctí Boha* a přišli, aby si *poslechli Boží slovo*. Jsou zde i takoví, kterým zřejmě nejde o Boží věc a u kterých naopak kladný ohlas kázání a četná obrácení vyvolávají nelibost. Ti nejhorlivější z nich se již podrážděně hlásí o slovo. Jejich urážky neplatí jen apoštolům, ale mění se přímo v *rouhavé řeči*. Míra společné radosti na jedné straně se může stát také mírou nevraživosti na straně druhé.

Čím to, že dokonce přímo ti, kterým by mělo být slovo Božích apoštolů nejbližší, stávají se jeho nepřáteli? Je to tím, že nejsou vedeni zájmem o Boží věc, ale jen svými vlastními lidskými pohnutkami. Ten, kdo nehledá sebe, ale Boha a jeho slávu, těší se z jeho úspěchu, ať už se o to zasloužil kdokoliv. Nejde přece o nás, ale o Boží slávu a o vítězství jeho lásky v lidských srdcích. Bůh si přece může posloužit i dušemi, u kterých bychom to podle lidského zdání nejméně předpokládali.

Ale ti, pro které se i Boží věc stala jen nástrojem k sebeuspokojení, uvažují jinak. Každý úspěch, který se vymkl jejich kontrole, provokuje jejich ješitnost a ta je pak špatným rádcem. Neváhá uchýlit se k zákulisním intrikám, hanobení a nakonec i k násilí. Aby se tito nepřátelé světla a pravdy ospravedlnili sami před sebou, snaží se získat na svou

Beránek a jeho stádo

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Moje ovce jdou za mnou.

stranu pomluvami i důvěřivé zbožné duše. Nesmí tě proto překvapit, když vidíš kolem sebe tolik rozdělení a nesvornosti, a to i mezi těmi, které jsi pokládal za nejhorlivější a nejoddanější Boží ctitele. To, co se děje v Antiochii, je malým obrazem toho, jaké je skutečné ovoce d'ábova semene. Tak se rodí všechna pronásledování. Žárlivost plodí závist, závist plodí intriky a pomluvy, intriky plodí násilí, a to vše se děje pod rouškou domnělé horlivosti a zbožnosti.

Hle, jak brzy se naplňují slova, která Ježíš pronesl již na samém začátku svého veřejného působení: *Budou vás kvůli mně tupit, pronásledovat a vyhaně vám připsovat kdekou špatnost. Tak pronásledovali již proroky, kteří byli před vámi.*⁽²⁾ Je to smutné, ale netrap se pro to, co je nevyhnutelné. Stal ses sám obětí takového pronásledování? *Není učedník větší než jeho pán. Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovat.*⁽³⁾ Pronásledování nemusíš pociťovat jen ze strany vnějšího nepřítele. Můžeš se dočkat příkoří i od vlastních, kteří tě dokonce *vyženou ze svého území*.

Co si tedy počít? Není pro tebe důležité, abys měl pokoj od všech lidí a aby tě všichni respektovali. Starej se o to nejdůležitější: abys patřil k těm ovčím, které vytvále *slyší Pánův hlas* a jdou *jedině za ním*. Nikdo jiný ti totiž nemůže dát to jediné, co nezbytně potřebuješ – *věčný život*. Jedině tvůj Pán se o tebe postará, a to s veškerou rozhodností, proti které nezmohou nic ani intriky mocných, ani žádné násilí. Pán s tím násilím předem počítá. Dokud však jsi jeho věrná ovce, *nikdo tě nevyrvě z jeho ruky*. Máš na své straně nejen jeho ruku, ale i mocnou ruku Otcovu. Je to totiž jedna ruka: *Já a Otec jedno jsme*.

Právě ve chvíli, kdy se lidská zášť neudržela a přistoupila přímo k fyzické likvidaci jáhna Štěpána, viděl tento prvomučedník *nebesa otevřená*⁽⁴⁾. I ty máš možnost při každém protivěnství nahlédnout do otevřených nebes a podívat se s apoštolem Janem na *veliký zástup, kte-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 13,14.43–52

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisídii. Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctili Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti. Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči. Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: „Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale proto, že ho od sebe odmítáte a nepokládáte se za hodné věčného života, obrácíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: »Urcil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.«“ Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili

Dokončení na str. 13

rý by nikdo nespočítal, jak stojí před trůnem a před Beránkem.

Nevíš snad, kdo to je? To jsou ti, kteří přicházejí z **velikého souzení**. *Zdánlivě slabé stádce vstoupí tam, kam je předešel jeho vítězný Pastýř*⁽⁵⁾. Právě pronásledování naplňují nebe. Kdo by tam následoval Beránka, kdyby zde nebylo těch, kteří strádají pro Pána? Co by sám Bůh *stíral z jejich očí*, kdyby zde dočasně nebylo bolesti a slz? Dostává se jim zde té nejvyšší pocty: k těm, kteří jsou zde souzeni, tupeni a pronásledováni, *snížil se ten, který sedí na trůně a bude bydlet s nimi*. Co tedy znamená zdejší souzení, ať už přichází odkudkoliv? To, co tě však oprávněně musí trápit, je starost, *aby sis nemusel seřást prach z nohou na svědectví proti pronásledovatelům* – nikoliv proto, že tě sužují, ale že *nejsou určeni k věčnému životu*. Pros proto Beránka, aby je *přivedl k pramenům živé vody* a dal jim milost pravého poznání a odpuštění. *Vždyť jeho milosrdenství je věčné*⁽⁶⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Jan 10,31; ⁽²⁾ srov. Mt 5,11n; ⁽³⁾ Jan 15,20;

⁽⁴⁾ Sk 7,56; ⁽⁵⁾ srov. vstupní modlitba;

⁽⁶⁾ Ž 100,5.

Svatý František de Girolamo

Manželé Jan Leonardo di Girolamo a Gentilesca Gravinová přivedli na svět dvanáct synů. Tři z nich sloužili Bohu jako jeho kněží, jeden z této trojice - František, narozený 17. prosince 1642 - se stal svatým.

Do svých sedmnácti let zůstal František u rodičů v jihoitalském Grottaglie. Pomáhal jim na jejich malém hospodářství, jakož i s péčí o jedenáct mladších bratrů. Mezitím vychodil místní školu vedenou řeholníky blíže neurčeného řádu.

Pro vyšší studium nastoupil na jezuitickou kolej v Tarentu, kde vstřebával základy filosofie a rétoriky. Bylo jasné, že jeho cesta bude cestou svátostného kněžství. (Sklony ke zbožnému životu, ba dokonce k duchovnímu vedení druhých projevoval už dávno předtím - již jako desetiletý učil své kamarády a mladší bratry katechismus.) V roce 1664 byl tedy František vysvěcen na podjáhna, rok poté na jáhna a za další rok na kněze, a to díky dispenzi - měl 24 let, což v té době byl nižší věk, než určovaly kanonické normy. Mezitím pilně studoval na neapolské univerzitě teologii a obojí právo, tj. kanonické i občanské. Když vzdělání roku 1668 zdárně dokončil, vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova.

Mladého nadějného, horlivého pátera představení nejprve jmenovali prefektem neapolské koleje. Vysloužil si na ní od svých svěřenců přízvisko „Svatý prefekt“. Po čtyřech letech jej vedení řádu vyslalo spolu s otcem Agnellem Brunem na lidové misie do diecéze Lecce. František na nich zúročil všechny své přednosti a přivedl tak do Kristova ovčince nemálo ztracených ovcí. Protože se osvědčil více než dobře, pověřili jej řádoví představení stejným posláním, tentokrát v městě jeho studií - v Neapoli a jejím bezprostředním okolí. Dalším projevem uznání jeho schopností bylo povolení složit věčnou profesi - František tak učinil 8. prosince 1682. Toužil odplout na misie do Japonska, požádal o to ostatně i generála řádu. Ten však jeho žádost odmítl s odůvodněním, že jeho místo vidí v Neapoli. František neodmlouval, ba ani se ho nepokoušel přesvědčit či obměkčit. Pokud tak generál řádu rozhodl, vnímal to jako Boží vůli, jako závazné pro svůj život.

Svatý František de Girolamo patřil do velkého zástupu vynikajících kazatelů. Jeho promluvy přitahovaly přepočtené zástupy lidí a měly za následek obrácení mnohých, dokonce i Turků a Arabů. Zájem o kázání tohoto jezuita byl tak velký, že je musel pronášet na prostorných neapolských náměstích - sebevětší kostel totiž nemohl pojmut množství zájemců dychtivých jeho slov. A bylo s podivem, že jeho slabý hlas v těchto případech vždy nabíral na síle. Však se také v Neapoli tradovalo, že je „*beránkem, když s tebou mluví, a lvem, když káže*“.

Pokud zrovna nekázal, věnoval František svůj čas a své síly chudým a nemocným. Obcházel všechny kouty města pod Vesuvem, včetně těch nejzapadlejších, aby lidem v nich žijícím přinesl pomoc materiální i duchovní. Ve vyhledávání zvlášť potřebných lokalit mu pomáhali jeho spolupracovníci, kteří ho zpravovali, ve kterých městských čtvrtích bují nejvíce zlořádu. František se tam bez bázně a hany vypravil a srdce tamních obyvatel se zčistajasna proměňovala... Bylo období, v nichž proslavil i čtyřicet promluv za den...

Zvláštní úspěchy sklízel u padlých žen, které obracel nejen slovy, ale i tím, že za jejich nápravu podstupoval kající skutky. Velmi brzy si vysloužil přezdívku „Apoštol Neapole“, případně též „Otec chudých“.

Ve Františkových dobách bylo časté svaté přijímání velkou vzácností, proto se tento věrný syn sv. Ignáce rozhodl povzbudit věřící ke změně tohoto postoje. Zavedl generální svaté přijímání na každou třetí neděli v měsíci. Předcházelo mu vždy poučení o významu Nejsvětější oběti a zpovídání stovek, ba tisíců věřících, kteří zaklekávali u zpovědníků připravených dát jim rozhřešení v kostelích i na náměstích. Do toho zakládal spolky zasvěcené sv. Františku Xaverskému a Matce Boží. Založil mj. i společenství kupců *Oratio della Missione*, kteří se zavazova-

li ve svém podnikání dodržovat křesťanský étos a pomáhat z nadbytku chudým.

František zavedl rovněž pobožnost putování po sedmi neapolských chrámech - na památku sedmi cest Ježíšových. Dlouhé procesi tehdy kráčivalo Neapoli za zpěvu litaní a zastavovalo se v sedmi vybraných kostelech k adoraci. František v každém pronesl krátké kázání. Vše zakončilo obětování se Ježíši a Panně Marii a slib věrnosti Pánu.

Hodně se též angažoval v mírotvorném úsilí, a to během války mezi Španělskem a Rakouskem o Neapolské království. Apeloval na válčící strany o složení zbraní, pomáhal těm, kteří hrůzy války pocítili na vlastní kůži, ať už ošklivým zraněním, nebo ztrátou domova a hmotného zajištění. Nosil přitom s sebou relikvie sv. Cyra (mučedník, † asi 303), k němuž choval obzvláštní úctu a jemuž připisoval zázraky uzdravení, v nichž byl on hlavním aktérem.

Tento jezuita svatého života měl navíc i dar vidění do budoucna. „*Bude žít více než devadesát let, stane se biskupem a bude mít velké zásluhy o církev*“, předpověděl například rodičům Liguoriovým nad kolébku malého Alfonse. A matce sv. Františky od Pěti ran Kristových prorokoval, že její roční dcerka se stane světící...

Na začátku postní doby roku 1715 František náhle těžce ochořel. Byl nucen zanechat svého apoštolského úsilí a ulehnout. Více než rok byl upoután na lůžko. S vědomím blížící se smrti se svatý kněz 3. května 1716 vyzpovídal a přijal viaticum, šest dní nato pak i svátost nemocných. František de Girolamo usnul v Pánu v pondělí 11. května 1716.

Tisíce a tisíce lidí přišly během tří dnů, kdy bylo Františkovo tělo vystaveno, vzdát hold jeho osobě, tisíce a tisíce se zúčastnily jeho pohřbu. Nejprve byla tělesná schránka zesnulého uložena v olověné rakvi a pohřbena na hřbitově, 3. července 1736 byla vyzdvížena a uložena v dřevěné rakvi pobité mosazným plechem v kapli sv. Ignáce. Po 2. světové válce pak byly Františkovy tělesné pozůstatky přeneseny do kostela v jeho rodném Grottaglie.

Dne 2. května 1806 ho papež Pius VII. prohlásil za blahoslaveného, 26. května 1839 pak Řehoř XVI. za svatého.

Z dopisů sv. Františka Saleského sv. Janě Františce de Chantal (13)

279. Matce de Chantal - II. - č. 1208 - str. 777

Obsah:

1. Chtít takové ctnosti, jaké Bůh od nás chce. 2. Odpočívat v Bohu a v něm zapomenout na všechno.

Ancey, 21. května 1616

1. Toto všechno, co říkáte, je velice dobré, moje nejdražší Matko. Je to pravda: musíte zůstat v této svaté nahotě až do chvíle, než Vás Bůh obleče. Zůstaňte zde, říká náš Pán apoštolům, až do doby, kdy budete vybaveni silou shůry.⁽¹⁾ Vaše samota nesmí být přerušena až do zítřka po mši.

Moje nejdražší Matko, je pravdou: Vaše představitost nemá pravdu, když Vás nutí myslet si, že jste nezanechala péče o sebe samu a lásky k duchovním věcem. Nezanechala jste snad všechno a nezapomněla na všechno? Řekněte tento večer, že se vzdá-

váte všech ctností, že je nechcete než jediné v takové míře, v jaké je Vám Bůh udělí, a že se nechcete nijak starat o to, abyste je získala, když ano, tak jenom v takové míře, v jaké si jeho Dobrota poslouží Vámi, aby se naplnila jeho vůle.

2. Náš Pán Vás miluje, moje Matko, a chce Vás celou svou. Nemějte už jinou náruč než jeho, aby Vás nesl, ani jiný klín než klín jeho Prozřetelnosti, ve kterém budete odpočívat. Neupínejte svůj pohled na jiné věci a svůj pohled upřete jenom na něho. Udržujete svou vůli tak prostě spojenou s jeho vůlí ve všem tom, co se mu zalíbí udělat z Vás, ve Vás a skrze Vás a ve

všem, co je mimo Vás, aby tak mezi Vámi a jím nikdy nebylo nic jiného. Nemyslete víc na přátelství ani na jednotu, kterou Bůh stanovil mezi Vámi, ani na Vaše děti, ani na Vaše tělo, ani na Vaši duši, ani na jakoukoli jinou věc, protože jste to všechno odevzdala Bohu.

Oblečte našeho Pána ukřižovaného⁽²⁾, milujte ho v jeho utrpení a vyzývejte ho častými střelnými modlitbami. To, co musíte dělat, nedělejte už proto, že se Vám to líbí, ale jedině proto, že je to vůle Boží.

Díky Bohu, cítím se velice dobře. Toto ráno jsem začal revizi své duše, tuto revizi ukončím zítra. Cítím pomalu v hloubi svého srdce novou důvěru lépe sloužit Bohu ve svatosti a spravedlnosti po všechny dny⁽³⁾ svého života. Nicméně také já se cítím zbavený všeho, díky tomu, který zemřel nahý, aby nám umožnil začít žít a zbavit se všeho. Ó moje nejdražší Matko, jak byli šťastní Adam a Eva, dokud neměli oděv!

Žijte šťastně pokojná, moje nejdražší Matko, a buďte oblečená do Ježíše Krista našeho Pána. Amen.

290. Matce de Chantal - II. - č. 1269 - str. 854

(nepublikovaný - starý rukopis dopisu je uchován v klášteře Navštívení v Ancey)

Obsah:

Co musí dělat duše neustále přitahovaná Bohem k tomu, aby odpočívala v lůně jeho Prozřetelnosti. Základ pokojné a zbožné radosti.

Ancey, 1616

Co se může říct duši, kterou Bůh už před dlouhou dobou přitáhl a neustále přitahuje k tomu, aby odpočívala v lůně jeho Prozřetelnosti? Jenom toto: Zůstaňte tam klidně, moje Dcero, v nejtajnějším místě tohoto svatého stánku,⁽⁴⁾ a úplně dovolte, aby ten, který si Vás ráčil vzít na starost,

jednal s Vámi tak, jak se mu to víc bude líbit. Mějte jedinou touhu, abyste se mu zalíbila skrze plnou závislost a bezmeznou důvěru v jeho lásku, skrze milou bdělost, kterou musíte mít, abyste umožnila jeho drahým nevěstám pokročit v čistotě služby jemu, skrze přesné zachovávání řeholních pravidel a tím, že budete stále pilnější v praktikování vlídnosti a trpěli-

vosti, aniž byste se obávala toho, že byste v těchto svatých ctnostech přeháněla. Buďte velkorysá, veselá a milá v tomto cvičení, a naleznete v něm hojné milosti našeho dobrého Boha. Prosim ho, o to prosím celou svou duší, která vroucně miluje Vaši duši nejdokonalejším způsobem.

Modlete se za toho, který je bez výhrad Vaším. Bůh ať je pochválen. Amen.

Buďte stále veselá tou pokojnou a zbožnou radostí, jejímž základem je láska k vlastnímu ponížení, a pěstujte milou a klidnou pokoru srdce, která Vám umožní, aby se Vám zalíbil každý druh utrpení a pokoření z přesvědčení, že nic jiného si nezasloužíte.

353. Matce de Chantal, v Paříži - III. - č. 1651 - str. 238 (fragment)

Obsah: Obdivuhodná odpoutanost světce.

Ancey, leden-květen roku 1620

... Bůh, kterému patřím, ať se mnou disponuje podle svého zalíbení: málo záleží na místě, kde budu muset ukončit tento ubohý zbytek mých smrtelných dnů, jen abych je mohl dokončit v jeho milosti. Podle smyslů bych dal přednost tomu

odpočívat zde, to by mi bylo nesmírně milé po tom, co by byl doveden do konce plán, který je teď v běhu na jiných místech. Vzdám se však smyslů, krve a těla a chci sloužit v duchu a v pravdě⁽⁵⁾ Bohu a jeho církvi za všech okolností ...

(Pokračování)

Sestavovatel a překladatel:
paní Jiřina Giusio a don Jan Ihnát, SDB.
Dopisy svatého Františka Saleského svatě
Janě de Chantal. 2020
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 24,49.

⁽²⁾ Srov. Řim 13,14.

⁽³⁾ Srov. Lk 1,74-75.

⁽⁴⁾ Srov. Ž 27,5.

⁽⁵⁾ Srov. Jan 4,23-24.

Tři léta Pompejské novény

Sylvie uslyšela z úst kněze: „Pamatuj si, růženec nepouštěj z ruky, jinak Zlý bude bojovat do samého konce.“ A skutečně: Žena se od svého obrácení po tři roky neustále modlila Pompejskou nověnu. Díky Boží milosti překonala démonické útoky a krize finanční i zdravotní.

Sylviina doba dětství a mládí byla poznamenána alkoholismem i násilím ze strany otce a představou Boha surového a vzdáleného. Mladá žena co nejdříve, jak jen to šlo, opustila rodný dům, odjela do velkého města a po několika letech začala žít s mužem, kterého poznala v baru.

Relativní stabilizace

Dobré vztahy, finanční podpora od partnera a vlastní hospodaření dávaly Sylvii pocit bezpečí. Na budoucnost se ale ptala věštkyň. Jak se bude rozvíjet její podnik? Pozná snad lepšího muže? Miluje opravdu současného partnera? Sylvie byla už od nejmladších let zaujatá věštěním a velmi často používala těchto služeb. Přiváděla k takovým praktikám také všechny své známé. Mladá žena šla životem vlastní cestou. Moc se proto divila své matce, že začala jezdit do Čenstochové a modlit se za obrácení svých dětí. Narůstání finanční krize obnažilo prázdnotu Sylviina života. Podivnou shodou okolností právě v té době začala nacházet na různých místech obrázek svaté Rity. Světičky jako by jí nedávaly pokoj. Když se Sylvie dozvěděla, že je to patronka dění v beznadějných záležitostech, obrátila se k ní v modlitbě: „Prosím tě, svatá Rito, pomoz mi! Cítím, že můj život je prázdný jak buben. Chtěla bych chodit se svým mužem do kostela, a aby náš život byl jiný, protože cítím, že něco není v pořádku, že tak nemám žít.“ Obsah modlitby, která vyplynula z ženína srdce, byl pro ni samu překvapením. Potom se ještě během následujících dnů pomodlila nověnu ke sv. Ritě, načež na celou záležitost zapomněla.

Na dně beznaděje

Za měsíc od modlitby ke sv. Ritě na Sylvii a jejího partnera „spadla bomba“ – náhle přišli o všechny peníze. Navíc měli ještě splácet čtyři půjčky. Zoufalá a slzami zalitá žena chytila růženec a začala se modlit. To jí přineslo uklidnění. Během dalších dní se to opakovalo. Tehdy

padla na kolena a začala k Bohu křičet, aby ji neopouštěl a zachránil ji. Během dalších týdnů se Sylvie vytrvale modlila růženec nebo korunku k Božimu milosrdenství. V jisté chvíli začala mít pochybnosti: někdo k ní přicházel a namlouval jí, že je nula. Ironicky se jí ptal: „Proč se modlíš?“ – „Copak jsi zapomněla, cos dřív dělala?“ – apod. Potom také během modlitby slyšela v hlavě hrozná rouhání proti Matce Boží i Pánu Bohu. Sylvie se od té doby začala bát spánku ve vlastní posteli, protože cítila v domě přítomnost jakéhosi zla. Jen co zavřela oči, měla dojem, že někdo nad ní stojí. Strach ji natolik ochromoval, že se bála jít spát. V bytě cítila, že za ní někdo stojí, že se na ni stále kdosi dívá, ale když se obrátila, nikdo tam nebyl. V noci cítila, že ji někdo škrtí, a jednou, když otevřela oči, na zlomek vteřiny spatřila strašnou postavu... Bála se každého dne. Myslela, že začíná bláznit... V té době Sylvie nevěděla, co to je trápení demony, nevěřila ani v existenci pekla. Rozmýšlela, komu má říci o svých problémech. Byla přesvědčená, že v nemocnici, kde pracovala jako ošetřovatelka, by ji považovali za šílenou a nenechali by ji tam pracovat. Jednoho dne však na oddělení přijali řeholní sestru...

Setkání s exorcistou

Sylvie s důvěrou řekla o svých problémech nově poznané řeholnici a poprosila ji o pomoc. Tehdy ji sestra seznámila s exorcistou. Při prvním setkání položil kněz Sylvii čtyři otázky: Zda má církevní sňatek, zda chodila každý měsíc ke zpovědi, zda se každý den modlila růženec a četla Písmo svaté? Na všechny otázky dostal zápornou odpověď. To znamenalo, že ona se celý život neposilovala Boží milostí a zůstávala vůči působení zlého ducha bezbranná. Kněz ji objasnil, že v první řadě musí uzavřením svátostného manželského sňatku pozvat Krista do svého svazku a skončit s životem v těžkém hříchu. Nakonec se kněz nad

ni pomodlil a prosil Boha, aby ji obmyl Krví Kristovou a chránil od zla. Po skončení setkání s exorcistou Sylvie a její známá řeholní sestra čekaly na zastávce na autobus. Náhle k nim přistoupil neznámý pohublý a zamračeně vyhlížející muž. Stoupl si před Sylvii, pohlédl na ni a do tváře jí zasyčel prokletí se slovy: „Sylvie, já ti ukážu, ty si mě budeš pamatovat!“ Ta slova zřetelně slyšely obě vyděšené ženy. Vzpomínka na tuto scénu ještě dlouho Sylvii mučila. Proto tím horlivěji setrvala v modlitbě.

Duchovní milníky

Řeholní sestra dala Sylvii na čtení časopis „*Mihujcie się!*“, kde byl článek o Pompejské nověně. Po přečtení žena pocítila silné nutkání, aby se pustila do této modlitby. První byla na úmysl muže, s nímž žila, a na úmysl vyřešení jejich problémů, další za duše v očistci, následující za ztraceného bratra a pozdější na úmysly různých potřebných osob. Pompejská nověna se stala každodenní záležitostí Sylvie na celé tři roky. Když se modlila, po celou dobu v myšlenkách slyšela rouhání, ale ta se časem stávala stále slabší. Tento duchovní boj vyčerpával Sylvii stejně jako těžká fyzická práce.

V průběhu prvního roku modliteb novény vykonala Sylvie generální zpověď, uzavřela také svátost manželství. Její pozeňnané plody se brzy ukázaly. Po jisté době se milost obrácení dotkla Sylviina muže. Manželé se od té doby začali společně modlit. Žena věděla, že této praxi předcházela opravdová vnitřní proměna, protože jinak by nikdo jejího muže do ničeho nepřinutil, zvláště ne do náboženských praktik. Manželé se od té doby společně účastnili Eucharistie, přijímali Tělo Kristovo, pravidelně chodili ke zpovědi. Podnikli rovněž pouť k Matce Boží Licheňské na poděkování za milost obrácení. Po návratu domů se Sylvii zdálo, že z úst vyplivovala dlouhé jehly. Ráno se od manžela dozvěděla, že se mu zdálo, jak z něj vy-

létá hnůj. Tehdy kněz Sylvii varoval, aby pro taková znamení s mužem neztráceli bdělost, aby neustávali v modlitbě, zvláště v modlitbě růžence, protože zlý duch ještě bude zkoušet je svést.

Sylvie v Čenstochové slíbila Matce Boží, že vykoná pobožnost devíti prvních sobot za obrácení hříšníků. Toto další otevření se milosti Boží vyvolalo nový útok zlého ducha vůči ní. Žena pochopila, že její záchrana je pouze v pevné důvěře Bohu. Obrátila se ke Stvořiteli se slovy: „Pane Bože, padá mi to všechno na hlavu. Udělejme to tak, že já se budu celý rok modlit za obrácení lidí, a ty mi dáš to, co chceš ty, a ne to, co já chci. Bože, jen mě drž za ruku.“

Další zkoušky víry

Sylvie podle svého slibu setrvávala v modlitbě. Náhle na ni přišla další zkouška – dozvěděla se, že má cystu na vaječniku. Rozmýšlela, zda nemá změnit úmysl a prosit za svoje zdraví, rozhodla se však nadále prosit za druhé. Za rok, v poslední den novény na úmysl za obrácení hříšníků, když měla Sylvie službu v nemocnici, zaťukal na dveře pacient a daroval jí Písmo svaté. Jedna z žen, co pracovaly v kuchyni, Sylvii poradila, aby otevřela Bibli a podívala se, které slovo jí posílá Bůh. Sylvie se pomodlila: „Bože, co bys mi chtěl říci?“ Potom otevřela knihu a její zrak padl na úryvek: „Vytrvalost v modlitbě“, a na slova „Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu?“ (Lk 11,11) Vytrvalá modlitba, zpověď a Eucharistie přinášely v Sylviině životě viditelné plody, otevíraly jí oči pro duchovní záležitosti, posilovaly ji duchovně a dávaly jí sílu k překonávání dalších těžkostí. Zlý duch ale neprohrával. Sylvie měla rok problém přistupovat ke svatému přijímání, protože se jí dělalo mdlo. V jistou chvíli satan začal ženě podsouvat myšlenky na sebevraždu. To byl jeho poslední tak silný útok. Rovněž tehdy nezůstal Bůh lhostejný; poslal jí do cesty člověka, která ji duchovně podepřel. Za nějaký čas navzdory problémům, které musela zvládat, obdržela vnitřní radost a pokoj srdce. Modlila se slovy: „Bože, vlebím tě. Není důležité, co jsem ztratila, důležité je, že jsem našla tebe. Byla jsem slepá. Bože, jak ti děkuji, že jsi na mě počkal!“

Boží požehnání

Po této modlitbě chvály se mnoho těžkostí v jejím životě vyřešilo. Zázračným plodem vytrvalé modlitby byla rovněž skutečnost, že Sylvie odpustila svému otci a začala se za něho modlit společně s matkou a manželem. Zpočátku se otec začal chovat ještě hůř než dříve. Sylviina matka tedy jela do Łagiewnik a modlila se na úmysl obrácení svého muže na přimluvu sv. Faustyny. Dva týdny po pouťi se muž vydal do kostela a od té doby začal přistupovat ke svátostem. Tehdy se úplně změnil: přestal pít alkohol a kouřit, začal se k manželce chovat pěkně a s úctou. Teprve tehdy, když už měla po čtyřicítce, Sylvie poprvé v životě uslyšela od svého otce, že ji má rád, že na ni myslí, že se za ni modlí.

Dalším obráceným členem Sylviiny rodiny byla její sestra. Žila bez sňatku s velmi bohatým rozvedeným mužem a sama vydělávala nemalé peníze. Napominání její sestry se dosud míjelo účinkem. Matka se tedy začala za tuto svou dceru modlit Pompejskou nověnu. Jedné noci dostala Sylviina sestra vnuknutí, že má ukončit svazek, ve kterém žije. Tehdy se začala modlit Pompejskou nověnu. V průběhu modlitby pochopila, že nežije tak, jak má. Šla ke zpovědi. Kněz jí řekl, že žije ve smrtelném hříchu, jehož důsledkem je ve věčném životě peklo. Tehdy Sylviina sestra došla k rozhodnutí pro ni velice bolestnému a ukončila svazek, ve kterém žila tři roky. Když opouštěla svého druhá, řekla mu: „Poslyš, já tě miluji, ale někoho miluji víc – Boha. Pochop, že my jdeme ruku v ruce ke zkáze.“

Po obrácení se obě sestry začaly navzájem povzbuzovat a podporovat v modlitbě. Konaly další pobožnosti prvních sobot a prvních pátků v měsíci na úmysl obrácení hříšníků a za duše trpící v očistci. Toužily dát zadostiučinění Pánu Bohu a Matce Boží za své dosavadní hříchy. Že má Sylvie v sestře oporu, se ukázalo také ve chvíli, kdy se octla ve zdravotní i duchovní krizi. Její sestře přišlo tehdy na mysl: „Tak jí ukaž můj kříž.“ Obě věděly, odkud pochází to vnuknutí. A skutečně, potom přišly ještě dvě další závažné zdravotní krize, které byly pro Sylvii opravdovým křížem. Jen co byla jedna

nemoc vyléčena, objevila se další. Sylvie po celou tu dobu nerezignovala na modlitbu, od Boha se neodvracela. Při posledních zdravotních potížích – zánět žaludeční sliznice – žena obdržela slovo z Pisma svatého: „Nevyléčitelné je tvé poranění, bolestná je tvá rána. Nikdo nevede tvou při, tvá otevřená rána se nehojí, nezaceluje. (...) Proč křičíš pro svou těžkou ránu, že je tvá bolest nevyléčitelná? Způsobil jsem ti to pro množství tvých nepravostí, pro tvé nesčíslné hříchy. (...) Zahojím a vyléčím tvé rány, je výrok Hospodinův.“ (Jer 30,12-13.15.17) Po nějakém čase nemoc náhle ustoupila. Sylvie děkovala Bohu nejenom za získané zdraví, ale i za milost nemoci. Začala si totiž vážit každé drobné věci v životě. Pochopila, že každé, i to sebemenší dobro je Božím darem. Porozuměla, že nezávisle na všem je zapotřebí neomezeně důvěřovat Bohu a do něho vkládat veškerou naději.

Odvážný svědek

Zažití Boží lásky dalo Sylvii schopnost odvážně s jinými lidmi mluvit o Bohu. Dnes už nemůže skrývat radosti víry. Vydává svědectví mezi lékaři, zdravotními sestrami, uklízečkami. Nemyslí na to, co si kdo o ní může myslet. Evangelizuje také mezi pacienty. V rezignujících vzbuzuje naději. Přesvědčuje, že kromě lékařské léčby je nezbytná modlitba. Tělesné zdraví není všechno – potřebné je uzdravení ducha, navázání vztahu s Pánem Bohem. Nevěřící pacienty Sylvie ujišťuje: „Já v Boha věřím víc než v to, že tady stojím.“ Ona totiž ve svém životě neustále vnímá důkazy a znamení Božího působení. Bůh k ní hovoří skrze události nebo prostřednictvím jiných lidí. Jako třeba tehdy, když se Sylvie rozhodla darovat se Ježíšovi skrze Neposkrvněné Srdce Mariino podle sv. Ludvíka Marie Grigniona de Montfort. Poslední den rekolekcí trvajících 33 dní žena obdržela e-mail, který jí kamarádka právě v tu chvíli nevědomky odeslala. Ve zprávě stálo: „Odevzdávám tě do rukou své Matky. Ona tě velice miluje a chrání tě. Neboj se dělat pokroky ve víře, ještě je toho před tebou hodně k odhalení.“

*Z Milujcie się! 1/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Jubileum Mariánského kněžského hnutí

Prožíváme rok 2022, který je pro Mariánské kněžské hnutí velmi významný. Před 50 lety, dne 8. května 1972, se zrodilo Mariánské kněžské hnutí ve Fatimě! Tehdy začal italský kněz Don Stefano Gobbi přijímat od Panny Marie poselství, která byla později, od roku 1973 do roku 1997, zapsána v tzv. *Modré knize* s názvem „*Kněžím, přemilým synům Panny Marie*“. Tato kniha je nástrojem Panny Marie, aby přitáhla mnohé kněze a věřící do svého Neposkvrněného Srdce.

Jak se to všechno stalo?

Nahlédněme do životopisu Dona Gobbiho *Farář celého světa* od autorky *Mariadele Tavazzi*, kde na straně str. 85 v kapitole Fatima stojí:

„Jsme v roce 1972. Don Gobbi měl doprovázet jednu z paolínských poutí do Fatimy. Dříve než odjel, přišli ho navštívit dva kněží, kteří byli jeho známí, aby se doporučili do jeho modliteb. Mohli bychom říci, že z této žádosti vzalo svůj počátek Hnutí: dva kněží v obtížích, dva hlasy, které křičely k Bohu. Svěřili se, že jsou v krizi... v těch letech po koncilu bylo mnoho společenských sporů, tolik kněží se cítili pobloudivými a zmatenými a byla mnohá zběhnutí. Don Stefano přijal žádost, a když se ve Fatimě nacházel na místě Zjevení, právě zatímco se modlil za tyto dva kněze, náhle uvnitř sebe uslyšel jasně slova. Vnitřní hlas mu říkal, že oni kněží ve skutečnosti nejsou sami, ale že »tolik jejich synů« se nachází v téže situaci. Tak se rodilo přesně v oné chvíli, z iniciativy Matky Boží, Mariánské kněžské hnutí. Bylo 8. května, svátek Pompejské Madony. Don Stefano neřekl nikomu to, co »se mu zdálo«, že slyšel, domníval se, že by se snad mohlo jednat o vlastní představivost. Ale znovu myslel na onu zvláštní (cizí) vnitřní promluvu, tak náhlou, nečekanou... Mohla by být autentická... pochybnost zůstávala. Na zpáteční cestě tedy žádal pokorně o znamení: aby mohl do roka sloužit mši ve Svaté zemi, přesněji v bazilice Zvěstování v Nazaretě. Spíše nedvojznačné, jasné, viditelné znamení. Nuže, toto se uskutečnilo bezprostředně a přesně do písmene: Když se vrátil do Milána, bylo

mu představenými určeno vedení poutě do Svaté země právě v tentýž měsíc – v květnu! Jasná odpověď, ihned uspokojená žádost o znamení do všech detailů. Byl z toho šťastný, a když se nacházel 27. května na místě, kde nastalo Vtělení Slova, aby slavil Eucharistii, pouhé tři týdny po první vnitřní řeči ve Fatimě, pomyslel si, že to, co se stalo, nemohlo být plodem jeho představivosti.“

Z této jednoduché inspirace tehdy začalo růst malé semínko Hnutí. V jednom z posledních *Občasníků MKH* vzpomíná

nynější nástupce Dona Gobbiho, P. Luca Pescatori z Itálie, že drahý Don Stefano jednoho dne vyprávěl:

„8. 5. 1972 jsem se nacházel ve Fatimě před kapličkou Zjevení a tam mi dala Panna Maria vidět, že vstupujeme do časů, které předpověděla v roce 1917, do období velké krize pro lidstvo i pro Církev. Tento čas nazývala »krizí očišťování« a tuto dobu »časem velkého utrpení«. A víte, kdo byl nejvíc vystaven nebezpečí? Synové, které nejvíc miluje... její kněží! Panna Maria dala vzniknout Mariánskému

Don Gobbi v katedrále Božského Spasitele v Ostravě v r. 2005

Don Gobbi na večeřadle na poutním místě Lomeček v Jižních Čechách

kněžskému hnutí, aby volala kněze k zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci a aby tak v životě v něm zasvěceném a chráněném, pomohli celé Církvi projít období velké zkoušky až k vítězství jejího Neposkvrněného Srdce.“

Ke zrození hnutí si tedy Panna Maria vybrala svůj nástroj: kněze Dona Stefana Gobbiho z Itálie. Proč zrovna jeho? V *Modré knize* podává toto vysvětlení:

„Vývolila jsem si tebe, protože jsi nejméně vhodným nástrojem; tak nikdo nebude moci říkat, že je to tvé dílo. MKH musí zůstat zcela mým dílem. Skrze tvou slabost ukážu svou sílu, skrze tvou nicotnost zjevím svou moc.“ (16. 7. 1973)

Don Stefano zemřel 29. června 2011.

Jak víme, Hnutí se velmi rychle rozrostlo ve velký strom, který rozprostřel své větve do všech částí světa a také do naší vlasti. MKH vzniklo především pro kněze, ale hned od začátku se otevírá laikům. Třetí závazek MKH totiž spočívá právě v tom, aby kněží vedli věřící k zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie:

„Avšak kněží teď mají začít jednat. Jejich prostřednictvím se chci vrátit mezi své věřící, protože chci z nich vytvořit okolo svých kněží nepřemožitelný šik.“ (1. 11. 1973)

Proto zde nemůžeme opomenout vzpomínku na pana Josefa Vlčka, který stál u zrodu MKH u nás: v 90. letech se velice zasloužil o uvedení MKH do ČR. A také vzpomeňme další spolupracovníky a překladatele *Modré knihy* z italského: P. Mgr. Josefa Olejníka a PhDr. Lubomíra Štulu a samozřejmě Matici cyrilometodějskou, díky níž se *Modrá kniha* tiskne a dostává k lidem. *Modrá kniha* je dílo lásky, kterému Mariino Neposkvrněné Srdce dalo před půl stoletím povstat v Církvi, aby Matka mohla učit své děti a pomáhat jim prožívat strastiplné doby očisty s důvěrou a nadějí.

Na jednom místě v *Modré knize* nás Panna Maria také důrazně varuje před jedním bůžkem současné doby, jímž je sledování televize. Je to bůžek „hlavního proudu“, který diktuje společnosti své postoje a určuje si měřítko pravdy:

„Nemarněte čas u televize, která je nejsilnějším nástrojem v ruce mého Protivníka, jíž šíří všude temnoty hříchu a nečistoty. Televize je bůžek, o němž se mluví v Apokalypse, vytvořený k tomu, aby se mu klaněly všechny národy země, jemuž Ďábel dá-

Duchovní cvičení formou večeradla MKH v olomouckém semináři v r. 1991

vá tvar a pohyb, aby se v jeho ruce stal strašným prostředkem svodů a zvrhlosti.“ (17. 2. 1988)

Žijeme v době války na Ukrajině. Od začátku konfliktu mnozí kněží a biskupové i laici vyjádřili touhu, aby papež František zasvětil Rusko Panně Marii. Vidíme nyní, že papežova služba je hlasem Církve a koná v jejím jménu – stalo se tak 25. 3. 2022 v Římě a ve Fatimě a mnozí se k tomu přidali. Je zajímavé, že Panna Maria předpověděla toto zasvěcení i krvavou válku v poselství z 25. 3. 1984:

„Dnes chci znovu po všech zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci. Žádám je především od papeže Jana Pavla II., prvního přemilého syna, který je slavnostním způsobem provádí u příležitosti tohoto svátku, potom co napsal všem biskupům světa, aby je vykonali v jednotě s ním. Bohužel ne všichni biskupové přijali tuto výzvu! Zvláštní okolnosti ještě nedovolily, aby se mi zasvětilo výslovně Rusko, jak jsem to vícekrát žádala.

Mezinárodní duchovní cvičení v italské svatyni Collevaenza v r. 2019

Jak jsem vám už řekla, toto zasvěcení mně bude uskutečněno, až krvavé události budou právě na cestě uskutečňování.“

Pevně věříme, že zasvěcení Ruska a Ukrajiny Neposkvrněnému Srdci Panny Marie pomůže světu k návratu k Bohu a k pokoji.

Žijeme v době „posledních časů“, a jak uvedl nynější vedoucí MKH P. Luca Pescatori v jedné z posledních meditací: máme mít zvláště dnes *hrdinnou důvěru* v Boha a v současné době zmatků máme *dobře rozlišovat*. Také máme v dnešním světě *zůstat věrnými* evangeliu a katolické nauce, a nakonec *objevit a znovu žít dar zasvěcení* Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Nejsou to malé úkoly, a proto o to poprosme naši Matku, která nám slíbila, že touto těžkou dobou projde s námi. Chyťme se jí pevně za ruku a jděme s ní s důvěrou do nové éry.

Jako poděkování za 50 let Mariánského kněžského hnutí bude sloužena **slavná jubilejní mše svatá na poutním místě Zašová v úterý 31. 5. 2022 o svátku Navštívení Panny Marie**: v 17.00 hodin vyjde modlitební růžencový průvod od pramene vody ve Stračce na okraji obce (cca 2 km od centra obce) do poutního kostela, kde bude po příchodu svátostně požehnání. V 18.00 hodin bude sloužena mše svatá na poděkování za dar jubilea MKH. Vše bude formou večeradla, takže nebude chybět ani zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a hymna MKH „Neposkvrněné Srdce Marie...“.

BENEDIKT XVI. OSLAVIL 95. NAROZENINY

Na Bílou sobotu se dožil úctyhodného věku 95 let emeritní papež Benedikt XVI. Zajímavostí je, že jeho narození 16. dubna 1927 připadlo rovněž na Bílou sobotu. Svého předchůdce navštívil papež František již ve středu večer v klášteře, kde Benedikt XVI. žije. Pamatujme na něho ve svých modlitbách a vypošujme mu především klidnou cestu na setkání s Pánem tváří v tvář, na něž se poslední roky připravuje. Pán Bůh mu žehnej a provázej ho na této cestě!

Redakce Světla

Dne 13. května 2022 se koná NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN s úmysly: odčiňovat urážky způsobené Trojjedinému Bohu, za návrat lidstva k Božím příkázáním, za mír v lidských srdcích a na celém světě a za brzké vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

ORGANIZACE POUTĚ: V pátek 13. května v 21.00 hod. – zahájení procesí z parkoviště v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) • **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně** • 01.30 hod. – odjezd autobusu do Bystřice pod Hostýnem na parkoviště u hřbitova.

Pro ty, kteří se nemohou pěšího výstupu zúčastnit ze zdravotních důvodů, bude připraven paralelní program v bazilice na Svatém Hostýně od 21.30 hod.

Bude vypraven **autobus**, do kterého můžete **nastoupit na těchto místech**: Kojetín – od kostela P. Marie – v 19.45 hod. • Kroměříž – od kostela sv. Jana – ve 20.00 hod. • Hulín – autobusová zastávka na nám. Míru – ve 20.15 hod. • Holešov – autobusové nádraží – ve 20.30 hod. **Prosíme o nahlášení na tel. číslo: 606 484 928.** Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět.

Informace také na www.veceradlo.cz.

Těšíme se na Vás!

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice

V dobrém i ve zlém

Nikdo není dokonalý a také to nejharmoničtější manželství žije vždy znovu z odpuštění. Zvláště tehdy, když se manželství začne rozpadat, je jasné, že oživit a živit ho dále dokáže především síla modlitby a zejména svátostí: svatá zpověď a svaté přijímání. Zažili to i manželé Quinterosovi z Floridy v Uruguayi...

Hugo a Marianela Quinterosovi pracují jako lékaři v městě Florida již 32 let – on jako traumatolog a jeho manželka jako anestezioložka a zároveň algezioložka (zabývá se léčbou chronické a akutní bolesti). Sezdání jsou již 29 let a mají dva syny. Desetiletí žili Quinterosovi svoji víru jen typicky „uruguayským“ způsobem: katolíci na papíře, ale nepraktikující. Jejich čtyři děti byly sice pokřtěny, ale ani jedno z nich se nikdy nezúčastnilo mše svaté. V roce 2019 však došlo k vážné manželské krizi, o níž Hugo a Marianela otevřeně hovořili při návštěvě misijní stanice Rodiny Panny Marie Belén.

MUDr. Hugo Quinteros: Když před třemi roky vyšla najevo moje manželská nevěra, bylo to, jako by mě z vteřiny na vteřinu zachvátila velká bouře a začala mnou zmitat. Na několika klinikách, kde s manželkou pracujeme, se moje nevěra dostala otevřeně na přetřes, což bylo pro mne obrovským veřejným ponižením. Cítil jsem se zahrán do kouta ze všech stran, protože ti, kteří při mně předtím stáli, nyní na mě ukazovali prstem. Já, který jsem si o sobě vždy myslel, že jsem nejlepší a nenahraditelný, že dokážu zvládnout každou situaci, jsem se zčistajasna ocitl v troskách. Když všechno vyšlo najevo, najednou jsem viděl, jakou nesnesitelnou bolest jsem já, egoista, způsobil své ženě a dětem. Byl jsem absolutně zničený, a dokonce jsem uvažoval o sebevraždě, kterou bych si jako lékař mohl snadno zrealizovat, ale scházela mi odvaha. Na celém tom dramatu byla dobrá jediná věc: konečně bylo po všech těch lžích a tajnostech. V hloubi duše jsem vždy věděl, že moje lži nejsou správné, i když by mi to moje pýcha a moje ego nedovolily přiznat. Když jsem viděl Marianelu a děti takto trpět, i v mém srdci byla najednou hluboká bolest, která se pomalu měnila na výčitky svědomí – ve mně, který jsem dosud neměl ani potuchu o tom, co slovo „litovat“ znamená. Ve věku téměř 50 let, zcela zničený, jsem poprvé na vlastní kůži zažil, co to znamená přiznat si, že něco není v pořádku.

MUDr. Marianela Quinterosová: V životě jsem často padala a vždy jsem vstala, ale nikdy jsem si nedovedla představit takovéto zranění ze strany svého manže-

la. Když mi před několika roky zemřeli rodiče – otec na Parkinsonovu nemoc a krátce nato maminka na Alzheimerovu nemoc – o které jsem se mohla starat až do konce, bylo pro mne toto poslední rozloučení velmi bolestné. Ale to, co mi Hugo udělal, překonalo všechno! Tak moc jsem se za něho styděla a byla jsem přesvědčena, že se z této bolesti nikdy nevzpamatuji. Doslova mi to zlomilo srdce a stále jsem brečela, dokonce i během konzultačních hodin v ordinaci. Nakonec to vedlo k tomu, že jsem se musela na jistou dobu vzdát své práce.

Tehdy zcela nečekaně zasáhla Panna Maria, aby mi pomohla, a to těsně předtím, než jsem byla nucena zcela zanechat svoji ordinaci. Jedna sestra z Rodiny Panny Marie, která byla za mnou jako pacientka, si všimla, že jsem velmi smut-

Svatební fotografie Marianely a Huga

ná, a tak mi dala obrázek Matky všech národů s jednoduchými slovy: „Ona vás utěší!“ A hned, ještě během vyšetřování jsem pocítila touhu vyzpovídat se; jen tak! Sestra mi bez dalších řečí navrhla, abych šla k páteru Franciscovi, jednomu z kněží jejího společenství, a již za několik dní jsem byla poprvé po mnoha, mnoha letech opět u svaté zpovědi. Po zpovědi jsem ve svém srdci pocítila velký klid. Pandemie mi navíc umožnila trávit více času doma a postupně si v klidu zreorganizovat život. Dále jsem pokračovala v práci anestezioložky na operačním sále a pracovala jsem rovněž v algeziologické ambulanci. Ale odpustit Hugovi bylo pro mne nesmírně těžké, zejména když mi všichni kolegové radili, abych manželka opustila. Znova a znova se ve mně ozývala bolest a odpuštění se nedostavilo ze dne na den. Odpuštění byl dlouhý proces a až po několika měsících a mnoha zápasech jsem se dokázala rozhodnout zůstat s manželem... a ano, dokázala jsem Hugovi skutečně z hloubi srdce odpustit. Dodnes jsem nelitovala ani jednoho, ani druhého.

Ať si každý sype popel na vlastní hlavu

MUDr. Hugo Quinteros: Skutečně jsem si neuvědomoval možné hrozivé důsledky a následky své nevěry a sobectví, dokud to celé neprasklo na veřejnosti. Ve své bolesti a pociťované lítosti jsem chtěl začít úplně znova, ale jak? Odpověď přišla, když jsem se dozvěděl, že moje žena hovořila s knězem. Okamžitě ve mně propukla touha, že i já se s ním chci setkat. A to i navzdory tomu, že jsem celý život měl o církvi velmi špatné mínění a o kněžích jsem nemluvil dobře. Ale páter Francisco mě přijal s velkou ochotou a laskavostí a již při prvním duchovním rozhovoru mě zbavil pýchy a povýšenosti, že všechno umím a všechno zvládám. Pokora a laskavost pátera Francisca pomohly také mně být pokorným a nyní se cítím silnější než kdykoliv předtím, ale silou, která nestaví na sobě samém. Vždy jsem si myslel, že náboženství mě bude omezovat, ale je to přesně naopak. Po své zpovědi jsem poprvé zažil skutečnou svobodu a církve a víra mi otevřely nový svět. Já, vzdělaný, suverénní lékař, navyklý pomáhat druhým, radit a rozhodovat,

jsem v tomto zralém věku začal poznávat duchovní život jako prvňáček a s velkou horlivostí jsem se jako dospělý muž připravoval na první svatě přijímání, které jsem potom mohl s radostí přijmout.

Ze síly nově získané víry umím přijmout a snášet i svoji nemoc, zhoubný nádor ve střevě, který mi byl diagnostikován v roce 2021. V minulosti by to bylo jasné: I kdybych někdy onemocněl, skoncoval bych se životem a bylo by po všem! Nyní však mám mnoho důvodů žít a jít dále.

Jsem velmi vděčný své manželce, která se od začátku mé nemoci snažila najít pro mne nejlepší lékaře a nejlepší léčbu. Mezitím jsem byl operován, absolvoval jsem chemoterapii, a ačkoliv léčbu budu muset opakovat každé tři měsíce, od 1. února mohu opět pracovat jako lékař.

Ale nekrásnější je, že naše manželství se velice změnilo. Jeden druhému se věnujeme mnohem více, jsme k sobě opět něžní a často se objímáme. Mnohem více spolu hovoříme a společně ledacos podnikáme.

Na závěr rozhovoru jsme se⁽¹⁾ našich přátel zeptali, co by poradili manželským párům, které procházejí podobnou manželskou krizí, jakou si prošli oni.

MUDr. Marianela Quinterosová: Člověk nikdy nesmí ztrácet naději, ale má s důvěrou stále hledět dopředu. Při cestě autem do Montevidea na kliniku anebo do ambulance se ráda modlím a vždy prosím Boha, aby mi ukázal správnou cestu, naučil mě stávat se lepší a dal mi k tomu sílu.

MUDr. Hugo Quinteros: To, co vám skutečně dodá sílu, je pokora a přiznání, že nejste tím, kým si myslíte, že jste. Je třeba naučit se rozpoznat, co je skutečná láska, a pokud jste jí ublížili, musíte požádat o odpuštění. To vás neponíží, ale díky tomu konečně najdete svoji cestu. Aspoň mně se to tak stalo. I moje osobní selhání a zkoušky mě přivedly mnohem blíže k Panně Marii a jsem přesvědčen, že je třeba ji znovu dát správné místo na tomto světě. Z vlastní zkušenosti mohu říci jen tolik: V utrpení vždy najdeš Marii!

*Z Vítězstvo Srdca 145/2022
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili redakce časopisu *Vítězstvo Srdca*. [pozn. překl.]

Manželé Quinterosovi se svými dětmi

Udělejte místo pro Ježíše, abyste nebyli klerikalizovanými pohany

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

cenu jeho krve prolité na kříži: „Ten, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce.“ (Zj 1,5-6) Není větší odměny než přátelství s Ježíšem, na to nezapomínejme. Není větší pokoje než jeho odpuštění a my všichni to víme. Není větší ceny než jeho drahocenná krev, jejíž opovržení nehodným chováním nesmíme dopustit.

Čteme-li srdcem, drazí bratři kněží, jsou to výzvy od Pána, abychom mu byli věrní, abychom byli věrní jeho smlouvě, abychom se nechali milovat, abychom si nechali odpustit; jsou to výzvy nejen pro nás samotné, ale také pro to, abychom mohli s čistým svědomím sloužit svatému věrnému Božimu lidu. Lidé si to zaslouží, a dokonce to potřebují. Lukášovo evangelium vypráví, že poté, co Ježíš před svým lidem přečetl úryvek z proroka Izaiáše a posadil se, „oči všech se na něj upřely“ (Lk 4,20). I dnes k nám Apokalypsa promlouvá o očích upřených na Ježíše, o neodolatelné přitažlivosti ukřižovaného a vzkříšeného Pána, která nás vede ke klanění a poznání: „Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu nařikat všechna pokolení země.“ (Zj 1,7) Poslední milostí, až se vzkříšený Pán vrátí, bude okamžité poznání: uvidíme ho probodeného, poznáme, kdo je on a kdo jsme my, hříšníci; nic víc.

„Upírat oči na Ježíše“ je milost, kterou musíme jako kněží kultivovat. Na konci dne je dobré obrátit se k Pánu a nechat ho nahlédnout do našich srdcí a do srdcí lidí, se kterými jsme se setkali. Nejde o počítání hříchů, ale o láskyplné rozjímání, při kterém se díváme na svůj den Ježíšovým pohledem, a tak vidíme milosti dne, dary a vše, co pro nás udělal, abychom mu mohli děkovat. A také mu ukazujeme svá pokušení, aby byla rozpoznána a odmítnuta. Jak vidíme, jde o to, abychom pochopili, co se Pánu líbí a co od nás chce tady a teď, v naší současnosti.

A možná, že když setrváváme v jeho pohledu plném dobroty, dostane se nám od něj i znamení, že mu máme ukázat své

modly. Ty modly, které jsme jako Ráchel ukryli pod záhyby svého pláště (srov. Gn 31,34-35). Nechme Hospodina, aby se podíval na naše skryté modly – všichni je máme, každý! A to, že necháme Hospodina, aby se podíval na tyto skryté modly, nás posiluje proti nim a zbavuje je jejich moci.

Pánův pohled nám dává poznat, že ve skutečnosti v nich oslavujeme sami sebe, protože tam, do toho prostoru, který žijeme, jako by byl výlučný, se vtírá d'ábel a přidává tam velmi zlý prvek: nutí nás nejen, abychom se „zalíbili“ sami sobě tím, že dáme volný průchod jedné vášni nebo pěstujeme jinou, ale také nás vede k tomu, abychom jimi, těmi skrytými modlami, nahradili přítomnost božských osob, přítomnost Otce, Syna a Ducha, kteří v nás přebývají. K tomu skutečně dochází. I když si člověk říká, že dokáže dokonale rozlišit, co je modla a kdo je Bůh, v praxi ubíráme prostor Trojici, abychom ho dali d'áblu, a to v jakémsi nepřímém uctívání: tím, že ho skrýváme, ale neustále nasloucháme jeho řečem a konzumujeme jeho produkty, takže nakonec nezbyvá ani koutek pro Boha. Protože takový je, postupuje pomalu. Někdy jindy jsem mluvil o „zdvořilých“ démonech, o kterých Ježíš říká, že jsou horší než ten, který byl vyhnán. Jsou „zdvořilí“, zazvoní, vejdou a postupně se zmocní domu. Musíme být opatrní, jsou to naše modly.

Jde o to, že modly mají vlastní osobní prvek. Když je neodhalíme, když nedovolíme Ježíši, aby nám ukázal, že v nich bezdůvodně hledáme sami sebe a že necháváme prostor pro vniknutí Zlého. Musíme si uvědomit, že d'ábel vyžaduje, abychom plnili jeho vůli a sloužili mu, ale nevyžaduje vždy, abychom mu sloužili a neustále se mu klaněli, ne, umí se pohybovat, je to velký diplomat. Stačí se mu čas od času klanět, aby dokázal, že je našim skutečným pánem a že se v našich životech a v našich srdcích dokonce cítí jako bůh.

Po těchto slovech bych se s vámi při této *Missa chrismatis* rád podělil o tři ob-

lasti skrytého modlářství, v nichž Zlý používá své modly, aby nás připravil o naše pastýřské povolání a postupně nás oddělil od blahodárné a láskyplné přítomnosti Ježíše, Ducha a Otce.

První prostor skrytého modlářství se otevírá tam, kde je *duchovní světskost*, která je „stylem života, je to kultura, kultura pomíjivosti, kultura zdání, kultura líčení“. Jeho kritériem je triumfalismus, triumfalismus bez kříže. A Ježíš se modlí, aby nás Otec chránil před touto kulturou světskosti. Toto pokušení slávy bez kříže jde proti osobě Pána, jde proti Ježíši, který se pokořuje ve vtělení a který je jako znamení rozporu jediným lékem proti každé modle. Být chudý s chudým Kristem, a „protože Kristus si vybral chudobu“, je logikou lásky.

V dnešním úryvku evangelia vidíme, jak Pán přichází do své skromné kaple a do své malé vesnice, vesnice všeho života, aby učinil stejné oznámení, jaké učinil na konci dějin, až přijde ve své slávě obklopen anděly. A naše oči musí být upřeny na Krista, tady a teď, v Ježíšových dějinách, stejně jako budou potom. Světáctví, které hledá vlastní slávu, nás okrádá o přítomnost pokorného a poníženého Ježíše, Pána, který je všem blízký, Krista, který truchlí se všemi trpícími, zbožňovaného našimi lidmi, kteří vědí, kdo jsou jejich skuteční přátelé. Světácký kněz není nic jiného než klerikalizovaný pohan.

Další oblast skrytého modlářství se zakořeňuje tam, kde se upřednostňuje *pragmatismus čísel*. Ti, kdo mají tuto skrytou modlu, jsou známi svou láskou ke statistice, která dokáže v diskusi vymazat jakýkoli osobní rys a dát přednost většině, která se nakonec stává kritériem pro rozlišování – to je ošklivé. To nemůže být jediná cesta vpřed ani jediné kritérium v Kristově církvi. Lidé se nedají „očíslovat“ a Bůh nedává Ducha „s odměřováním“ (srov. Jan 3,34). V této fascinaci čísel vlastně hledáme sami sebe a těšíme se z kontroly, kterou nám poskytuje tato logika, která se nezajímá o tváře a není to logika

lásky, ale miluje čísla. Velcí světci se vyznačují tím, že umí ustoupit, aby nechali všechen prostor Bohu. Toto ustupování, toto zapominání na sebe a touha být zapomenut všemi ostatními jsou charakteristické pro Ducha, kterému chybí obraz; Duch nemá svůj vlastní obraz prostě proto, že je veškerá Lásky, která dává zářít obrazu Syna a v něm obrazu Otce. O záměnu jeho osoby, která se už sama o sobě ráda „nezjevuje“ – protože nemá žádný obraz –, usiluje modla čísel, která vše „zjevuje“, byť abstraktně a účetně, bez vtělení.

Třetí oblastí skrytého modlářství, která souvisí s předchozí, je ta, která se začíná otevírat *funkcionalismem*, svůdnou oblastí, v níž se mnozí „více než pro cestu nadchnou pro plán“. Funkcionalistická mentalita nesnáší tajemství, usiluje o efektivitu. Postupně tato modla nahrazuje přítomnost Otce v nás. První modla nahrazuje přítomnost Syna, druhá modla přítomnost Ducha a tato modla přítomnost Otce. Náš Otec je Stvořitel, ale ne ten, který jen „dává věcem fungovat“, ale ten, který „tvorí“ jako Otec, s něhou, stará se o svá stvoření a pracuje na tom, aby byl člověk svobodnější. Funkcionalista se neumí radovat z milostí, které Duch vylévá na svůj lid a jimiž by se mohl „žít“ i jako dělník, který si vydělává mzdu. Funkcionalisticky smýšlející kněz má svou vlastní potravu, kterou je jeho ego. Ve funkcionalismu necháváme stranou klanění se Otci v malých i velkých věcech našeho života a stáváme se spokojenými s účinností našich programů. Stejně jako David, když se, pokoušen satanem, snažil provést sčítání lidu (srov. 1 Kron 21,1). Jsou to lidé, kteří jsou zamilovaní do plánu cesty, do plánu průběhu, ne do cesty.

V těchto dvou posledních prostorech skrytého modlářství (pragmatismus čísel a funkcionalismus) nahrazujeme naději, která je prostorem setkání s Bohem, empirickou zpětnou vazbou. Je to postoj ješitnosti ze strany pastýře, postoj, který rozkládá spojení jeho lidu s Bohem a vytváří novou modlu založenou na číslech a programech: modlu „moje moc, naše moc“, náš program, naše čísla, naše pastorační plány. Skrývání těchto model (s Ráchelíným postojem) a neschopnost je v každodenním životě demaskovat poškozují věrnost naší kněžské smlouvy a oslabu-

Poselství Královny míru:

„Drahé děti! Dívám se na vás a vidím, že jste ztracené. Proto vás všechny vyzývám: vraťte se k Bohu, vraťte se k modlitbě a Duch Svatý vás naplní svojí láskou, která dává radost srdci. Naděje bude vzrůstat ve vás i v lepší budoucnost, a vy se stanete radostnými svědky Božího milosrdenství ve vás i kolem vás. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.“

Medžugorje 25. dubna 2022

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině. Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a přední muže města, vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plni radosti a Ducha Svatého.

2. čtení - Zj 7,9.14b-17

Já, Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou. A jeden ze starců mi řekl: „To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení; roucho si dobřela vyprali

v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim snížil a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich pražit slunce ani jakýkoli jiný žár, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí.“

Evangelium - Jan 10,27-30

Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvé z rukou. Můj Otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otceových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

ji náš osobní vztah s Hospodinem. „Ale co po nás tento biskup chce, když nám dnes místo o Ježíši vypráví o modlářích?“ říkají si teď možná někteří...

Draží bratři, *Ježíš je jediný způsob, jak se nemýlit* v tom, co cítíme, k čemu nás vede naše srdce...; on je jediný způsob, jak dobře rozlišovat, když se s ním každý den konfrontujeme, jako by i dnes usedl v našem farním kostele a řekl nám, že dnes se naplnilo všechno, co jsme slyšeli. Ježíš Kristus, který je znamením rozporu – což není vždy něco krvavého nebo drsného, protože znamením rozporu je milosrdenství, a ještě mnohem více je jím něha – Ježíš Kristus, říkám, dovoluje, aby se tyto modly odhalily, aby byla vidět jejich přítomnost, jejich kořeny a to, jak fungují, aby je Pán mohl zničit, to je ten záměr: dát prostor, aby Pán mohl zničit naše skryté modly. A my si je musíme připomínat, musíme být opatrní, aby plevel těchto bůžků, který jsme

dokázali skrýt v záhybech našich srdcí, znovu nevyrostl.

A na závěr bych chtěl poprosit svatého Josefa, nejčistšího otce bez skrytých idolů, aby nás osvobodil od veškeré touhy po vlastnictví, protože právě touha po vlastnictví je úrodnou půdou, na které tyto idoly rostou. A kéž nám také vyprosí milost, abychom se nevzdávali v náročném úkolu rozeznávat tyto modly, které tak často skrýváme nebo které jsou nám skryty. A také prosme svatého Josefa, aby se za nás přimlouval, když pochybujeme, jak to udělat lépe, aby Duch osvětlil náš úsudek, jako osvětlil jeho vlastní, když byl pokoušen opustit Marii „ve skrytu“ (*lathra*), abychom s ušlechtilostí srdce uměli podřídit lásce to, co jsme se naučili podle Zákona.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Pondělí 9. 5. 2022

6:05 Na jedné lodi (9. díl) **7:10** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina – Nízký Jeseník **7:25** Nikaragua: Pán, záruka míru **7:55** Klapka: S Tomášem Jungem **9:10** Outdoor Films s Janem Saskou a Terezou Mlčákovou (81. díl): Pěšky z Českých Budějovic do Benátek **10:45** Harfa Noemova: Karol Szymanovski **11:15** Setkání: MUDr. Tom Philipp – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Praze-Modřanech **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Ostrov Tinos **13:35** Vezmi a čti: Duben 2022 **14:00** Cestujeme regionem Záhorie **15:00** Noční univerzita: Cyril Höschl – Umění a (neuro)věda **16:15** V souvislostech **16:35** Louky znovu rozkvetou **18:05** Sedmihlásky: Májiček, májiček **18:10** Purpurová perla **18:25** Jaroslav Samson Lenk na Mohelnickém dostavníku 2018 **18:45** Až na konec světa **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** K jádru věci [L] **21:30** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:40** Putování po evropských kláštřech: Karmelitánský klášter – Boxmeer **22:10** Noemova pošta: Květen 2022 **23:15** Hans Frei **0:00** Můj chrám: Nad'a Urbánková, Želivský klášter **0:25** Cenakolo: Svědectví o lásce, milosrdenství a přátelství **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 5. 2022

6:05 Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **6:40** 15 let s NOE – slavili jsme s Vámi: Jak nás vidí kolegové zvenku **7:35** Dokořán: S Pavlem Rychetským **8:25** 15 let s NOE – slavili jsme s Vámi: Videoamatéři **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Mezi pražci (106. díl): Květen 2022 **10:00** V souvislostech **10:20** 15 let s NOE – slavili jsme s Vámi: Populární hudba **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** 10 let s holubicí **13:25** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina – Nízký Jeseník **13:35** 15 let s NOE – slavili jsme s Vámi: Klasická hudba **14:05** Na větrné hůrce **14:25** Na startu **14:55** 15 let s NOE – slavili jsme s Vámi: Poletuchy **15:45** Živě s Noe [L] **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** 15 let s NOE: Dokumenty a publicistika na Noe **18:00** Živě s Noe [L] **18:10** Sedmihlásky: Májiček, májiček **18:15** Animované biblické příběhy: Ester **18:40** Rozlomená pečeť **18:55** Animované příběhy velikánů dějin: Kryštof Kolumbus (1451–1506) **19:25** Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Léčitel [P] **22:20** Jak potkávat svět: S Kattou **23:45** Terra Santa News: 4. 5. 2022 **0:10** Letem jazzem (3. díl): Skladby s letními motivy **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 5. 2022

6:05 Na jedné lodi (1. díl) **7:05** Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2022 **7:25** Víra do kapsy: Omezuje Bůh moji svobodu? **7:40** Noční univerzita: Cyril Höschl – Umění a (neuro)věda **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Harfa Noemova: Leoš Janáček: Po zarostlém chodníčku **10:25** Výpravy do divočiny: Na motýlích křídlech **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Sninský kameň – Vihorlatské vrchy **12:55** K jádru věci **14:05** Ateliér užité modlitby **15:10** Ťažká muzika **15:35** Zpravodajské

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Noeviny: 10. 5. 2022 **16:00** Léčitel **18:05** Strýček Emu: Smysly **18:15** Kočičí ostrov **18:30** Sedmihlásky: Májiček, májiček **18:40** Grotesky Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes **19:25** Terra Santa News: 11. 5. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval (103. díl): Adorare [L] **21:10** Hledání skrytých svatých míst: Ostrov Tinos **22:00** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **22:45** Slavnostní uvedení nové mariánské písně na loretánské zvonkohře **0:10** V pohorách po horách: Rabštejn – Hrubý Jeseník **0:25** Generální audience papeže Františka **0:45** Velehrad v době nesvobody **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 12. 5. 2022

6:05 Na jedné lodi (2. díl) **7:05** Se salesiány na jih Madagaskaru: Boží lid **7:30** Slavnostní koncert k 70. výročí založení Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži **8:35** Terra Santa News: 11. 5. 2022 **9:10** Továrna mezi vodami **9:50** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **10:00** Noemova pošta: Květen 2022 **11:05** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) I. **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **13:15** Mladí salesiánští misionáři 2017 – Argentina – Mapučové **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Na pořadu rodina (15. díl): Prožívání církevního roku se staršími dětmi **15:05** V pohorách po horách: Chabeneč – Nízké Tatry **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Borovičkou: Meteorická astronomie, 1. díl **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 5. 2022 **16:20** Zkouška víry **16:35** Ve službě Šuárů **17:05** Dokořán: S Pavlem Rychetským **18:00** Sedmihlásky: Májiček, májiček **18:05** S Hubertem do lesa: Fešák z bažantnice **18:15** Ovečky: 5. neděle velikonoční [P] **18:45** Poutník **19:25** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [L] **21:40** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Václav Malý [P] **21:50** Putování po evropských kláštřech: Opatství Egmond **22:20** Pod lampou [P] **0:25** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2022 **0:45** S Bohem pro lidi **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 5. 2022

6:05 Na jedné lodi (3. díl) **7:10** Klapka se Staňou Domanským **8:10** Kmočův Kolín 2019: Severočeská harmonie města Štětí **8:35** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2022 **9:10** Moudrost mnichů: Fungující rodina **9:25** Stíny barbarské noci **10:10** K jádru věci **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L]

12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jaroslav Samson Lenk na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:15** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **14:05** Na pořadu rodina (16. díl): Práce pro rodiny jako poslání **15:10** Zdeněk Pololánek, sklada-
tel **15:40** Slovo, místo setkání **16:05** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2022 **16:25** Magazín Mary's Meals **16:45** Když bolí duše: Náboženství a psychika člověka **18:00** Sedmihlásky: Májiček, májiček **18:05** S Hubertem do lesa: Ušáci **18:20** Cvrlikání (36. díl): Honza Brož **19:25** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl: Z dějin Ukrajiny [L] **21:50** Putování po evropských kláštřech: Karmelitky – Vogelenzang – Sny o novém začátku **22:20** Gramofon (3. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **23:35** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Borovičkou: Meteorická astronomie, 1. díl **0:20** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **0:45** Léta letí k andělům (51. díl): Jan Vodňanský – básník a filosof **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 14. 5. 2022

6:05 Na jedné lodi (4. díl) **7:10** Zkouška víry **7:25** Děti Ventanas **7:50** Sedmihlásky: Májiček, májiček **7:55** Ovečky: 5. neděle velikonoční **8:20** Animované biblické příběhy: Ester **8:45** Strýček Emu: Smysly **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Kryštof Kolumbus (1451–1506) **9:40** Muzikál GEDEON **10:30** Flešbky – Godzone podcast [P] **11:00** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Václav Malý **11:15** Zpravodajské Noeviny: 12. 5. 2022 **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Lorety v Boru u Tachova **13:15** Pod lampou **15:15** Vladimír Mišík na Folkových prázdninách **15:40** Uganda: Nechte mě jít a zemřít **16:15** Jak potkávat svět (58. díl): S Jiřím Suchým **18:00** Slovo na neděli: 5. neděle velikonoční [P] **18:25** Hledání skrytých svatých míst: Meteora **19:10** Víra do kapsy: Omezuje Bůh moji svobodu? **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Dobrodružství před kamerou [P] **21:20** Příběh Marie **22:55** Přejeme si mír **0:40** Můj chrám: Barbora Černošková, kostel sv. Augustina v Brně **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 5. 2022

6:05 Na jedné lodi (5. díl) **7:10** Noemova Archa **8:00** ARTBITR – Kulturní magazín **8:10** Slovo na neděli: 5. neděle velikonoční **8:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **10:05** Poutníci času: S kardiologem Michaellem Želízem [P] **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava, Dolní Bojanovice [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Dobrodružství před kamerou **15:05** Příběh Marie **16:40** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Václav Malý **16:50** Sedmihlásky: A dyž sa Valášek narodí [P] **16:55** Strýček Emu [P] **17:05** Přejeme si... **17:30** Mše svatá u příležitosti Navalis: katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Praha [L] **19:00** Studio Navalis 2022 [L] **20:30** Koncert na hladině Vltavy: Navalis 2022 [L] **22:05** Příběh růžence: Nyní i v hodinu smrti naší **23:20** Dokořán: S Pavlem Rychetským **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 5. o 14:00 hod.:

Kulmenie (Včielka Maja)

Každý z nás určite pozná meno obľúbenej včielky – Maja. Aj melódia piesne ku kreslenému seriálu, ktorú zložil Karel Svoboda a ktorú podľa textu Zdeňka Rytířa naspieval Karel Gott, je iste každému známa. Ale kto pozná meno autora literárnej predlohy k tejto na celom svete známejšej postave včielky, nezbednice? A kto pozná text románu Včielka Maja a jej dobrodružstvá?

Utorok 10. 5. o 17:00 hod.: Posvätné miesta

kresťanskej viery (Emauzi – Nikopolis)

Séria dokumentárnych filmov, ktoré mapujú kostoly, chrámy a miesta našej viery.

Streda 11. 5. o 16:05 hod.:

Viera až za hranice sebaobetovania

(Kňazi a rehoľníci počas druhej svetovej vojny)

– dokument

Počas druhej svetovej vojny položili svoje životy za mier mnohí kňazi aj rehoľníci. S hrdinskou odvahou sa postavili proti zverstvám nacizmu. Dokument prináša mnoho archívneho materiálu, dojmavé svedectvá a napriek ťažobe témy je posolstvom nádeje.

Štvrtok 12. 5. o 16:05 hod.: Fatima – Výzva Rusku (dokument)

Dokumentárny film skúma skrytý konflikt medzi fatimskými zjaveniami a pravoslávny Ruskom. Niekdajší Sovietsky zväz aj súčasné Rusko vnímajú fatimské zjavenia ako expanziu katolíckej cirkvi. Je to paradoxné, keďže Rusku patrí vo fatimských posolstvách.

Piatok 13. 5. o 20:30 hod.: Dôkaz viery: Ján Pavol II. (film)

Známou neurochirurgičku, ktorá stratila svoju vieru príčinou rodinnej tragédie, poveria vo Vatikáne, aby potvrdila možný zázrak. Ten sa údajne udial na príhovor Jána Pavla II. Ak by bol uznaný ako pravdivý, čoskoro by povýšili na oltár nového svätca.

Sobota 14. 5. o 20:30 hod.:

Lurdy – Ruky Panny Márie (dokument)

Laické dobrovoľnícke združenie pomáha chorým dostať sa do Lúrd a správa ich počas pobytu. Panna Mária má svoje plány a z Lúrd nikto neodchádza naprázdno.

Nedeľa 15. 5. o 20:40 hod.: Desať Božích

10 prikázání, 10 ľudí, 10 dielov minisérie príbehov ľudí o tom, že Boh je živý v životoch ľudí, a zároveň je pozvánkou pre divákov spoznať Boha iným spôsobom aj prostredníctvom ich osobného svedectva.

Srdečne zveme na **duchovnú obnovu na Svätom Hostýně** s katolíckym kňazom byzantsko-slovanského obrádu **otcom Jiřím A. Pleskačem** na téma „**VNITŘNÍ UZDRAVENÍ: JEŽÍŠ KRISTUS JE LÉKÁŘEM DUŠE I TĚLA**“. Koná sa **ve dňoch 29. 5. – 3. 6. 2022**. Začátek je v nedeľi 29. 5. v 19 hodin, koniec v pátek 3. 6. ve 12 hodin. Prihlásiť sa lze na telefónnym čísle 573 381 693 alebo na e-mailovej adrese matice@hostyn.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. KVĚTNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 5.		PO 9. 5.		ÚT 10. 5.		ST 11. 5.		ČT 12. 5.		PÁ 13. 5.		SO 14. 5.			
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	1673	1892		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	518	582	1365	1525		
Antifony	563	633	1151	1279	1167	1297	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1674	1893		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	813	914		
Krátké čtení a zpěv	563	634	567	638	570	641	573	645	577	649	580	652	1674	1894		
Antifona k Zach. kantiku	563	634	567	638	570	642	574	645	577	649	580	653	1365	1526		
Prosby	564	634	567	638	571	642	574	645	577	649	580	653	1675	1894		
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	574	646	578	650	581	653	1366	1526		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	564	635	568	639	571	643	574	646	578	650	581	654	1676	1895		
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	574	646	578	650	581	653	1366	1526		
Nešpory: SO 7. 5.																
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581	517	581		
Antifony	561	632	565	636	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	585	659
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	561	632	565	636	569	640	572	644	575	647	579	651	582	655	586	659
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	569	640	572	644	576	648	579	651	582	655	586	660
Prosby	562	633	566	637	569	641	572	644	576	648	579	652	582	655	586	660
Záv. modlitba	564	635	564	635	568	639	571	642	574	646	578	650	581	653	1366	1526
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 8. 5. – 4. nedeľa velikonoční

1. čt.: Sk 13,14.43-52

Ž 100(99),2.3.5

Odp.: 3c (*Jsme jeho lid a stádce jeho pastvy.* Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Zj 7,9.14b-17

Ev.: Jan 10,27-30

Pondělí 9. 5. – ferie

1. čt.: Sk 11,1-18

Ž 42(41),2-3; 43(42),3.4

Odp.: 42(41),3a (*Má duše žízni po živém Bohu.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 10,1-10

Úterý 10. 5. – nezávazná památka sv. Jana z Avily

1. čt.: Sk 11,19-26

Ž 87(86),1-3.4-5.6-7

Odp.: Ž 117(116),1a (*Chvalte Hospodina, všechny národy!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 10,22-30

Středa 11. 5. – ferie

1. čt.: Sk 12,24-13.5a

Ž 67(66),2-3.5.6+8

Odp.: 4 (*Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekerý národ!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 12,44-50

Čtvrtek 12. 5. – nezávazná památka sv. Nerea a Achillea nebo sv. Pankráce (v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 13,13-25

Ž 89(88),2-3.21-22.25+27

Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 13,16-20

Pátek 13. 5. – nezávazná památka Panny Marie Fatimské

1. čt.: Sk 13,26-33

Ž 2,6-7.8-9.10-11

Odp.: 7b (*Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,1-6

Sobota 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15-17.20-26

Ž 113(112),1-2.3-4.5-6.7-8

Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle knížat svého lidu.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,9-17

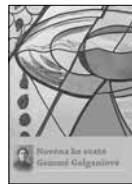
NOVÉNY - Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Vydavatel: Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 či 36 stran, 35 Kč

NOVÉNA S MARIÍ ELEKTOU OD JEŽÍŠE

Marie Elekta od Ježíše (1605–1663) je italská svěřice, která byla v Praze představenou karmelitek. Doprovází nás tajemstvími Ježíšova života a ukazuje, že náš život je jeho životem. Devět dní se to učíme lépe poznávat.

NOVÉNA KE SVATÉ GEMMĚ GALGANIOVĚ

Toskánská mystička Gemma Galganiová (1878–1903) nás devět dní provází Ježíšovým životem. Texty nám pomohou zorientovat se ve spiritualitě a rozpoznávat kritické okamžiky duchovního života. Centrálním tématem zůstává otázka, zda moje modlitba má smysl.

NOVÉNA KE SVATÉ GERTRUDĚ S PROSBOU O RADOST Z BOŽÍCH TAJEMSTVÍ

Svatá Gertruda Veliká z Helfty (1256–1302), tolik ctěná sv. Terezii z Ávily či sv. Petrem Kanislem, užívala již všechna zvolání známá v litaniích k Ježíšovu Srdci. Její důvěrné texty, každý den v novéně předkládané, poskytují jistotu tomu, kdo chce být zapálen pro Boží věci.

NOVÉNA KE SVATÉMU KLAUDIUMU COLOMBIÈROVI

Francouzský jezuita Klaudius Colombière (1641–1682) žil naplno tím, co bylo vlastní Pánu Srdci. V problémech současnosti i palčivých neshodách života hledal východisko: osvěžující tlukot Srdce, které člověka neopouští.

NOVÉNA S MARIÍ OD JEŽÍŠE Z ÁGREDY

Marie od Ježíše z Ágredy (1602–1665) ze Staré Kastilie, jedna z největších mystiček křesťanské spirituality, již po několik staletí uchvacuje svými hlubokými texty. Novéna nevyhodnocuje, co v jejím životě zkoumají lékaři či teologové, ale uvádí do slov, která přivádějí čtenáře skrze Pannu Marii do Kristovy blízkosti.

NOVÉNA KE SVATÉMU ROBERTU BELLARMINOVI

Co vlastně prožíval kardinál Robert Bellarmino, záhadná osobnost přelomu 16. a 17. století, dovíme se z jeho vlastních slov. Ta lemují devět dní modlitby této novény.

NOVÉNA KE SVATÉMU PROKOPOVI

Divotvůrce Prokop, český světec 11. století, pracoval s Božím slovem naplno a rád. To, co nám chce sám povědět, objevujeme v devíti dnech novény.

NOVÉNA S MARIÍ WARDOVOU

Fantastický životní příběh Marie Wardové (1585–1645), zakladatelky Kongregace Ježíšovy, u nás známé jako Anglické panny, nahlízíme v devíti dnech souvislé meditativní četby. Dnešní řeholní život prochází velkými úskalími, a tato velkorysá, činořadá, Bohem uchvácená „Mary“ nabízí východisko.

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc